

בש"פ 3421/14 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 3421/14

כבוד השופט י' דנציגר

לפני:

מדינת ישראל

נ ג ד

פלוני

בקשה להארכת מעצר שלישית מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

י"ח באייר התשע"ד (18.5.2014)

תאריך הישיבה:

עו"ד חיים שוייצר

בשם המבקשת:

עו"ד אריאל עטרי

בשם המשיב:

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצר שלישית מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), למשך 90 ימים החל מיום 27.5.2014 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 48689-03-13 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם מביניהם.

רקע עובדתי והליכים קודמים

1. העובדות והנסיבות הרלבנטיות בעניינו של המשיב מפורטות בשלוש החלטות קודמות שניתנו בבית משפט זה. בבש"פ 4180/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.7.2013), דחה השופט א' שהם ערר שהגיש המשיב על ההחלטה לעצור עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. בבש"פ 8529/13 מדינת ישראל נ' נתשה (24.12.2013), נעתרתי לבקשה להארכת מעצרו של המשיב מעבר לתשעה חודשים ב-90 ימים החל מיום 28.12.2013. בבש"פ 2052/14 מדינת ישראל נ' נתשה (24.4.2014) נעתר השופט א' שהם להארכת מעצרו של המשיב מעבר לתשעה חודשים ב-60 ימים החל מיום 28.3.2014.

2. בתמצית יאמר כי נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות אלימות ועבירות מין שביצע לכאורה כנגד אישתו משך תקופת נישואיהם. בהחלטתי בבש"פ 8529/13 אמנח הבעתי חוסר שביעות רצון מקצב התקדמות ההליך המשפטי בעניינו של המשיב, אך מצאתי כי יש להיעתר לבקשה להארכת מעצרו, בעיקר לאור מסוכנותו כעולה מנסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לו – הפעלת אלימות על המתלוננת וביצוע מעשי אונס וסדום בה בתדירות כמעט יומיומית, תוך הפעלת כוח וגרימת חבלות. עוד הדגשתי בהחלטה הנ"ל את האמור בתסקירי שירות המבחן בנוגע למאפייני אישיותו של המשיב ולדפוסי מחשבתו בנוגע ליחסים עם בנות המין השני וכי שירות המבחן נמנע פעם אחר פעם מלהמליץ על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר. עוד הטעמתי כי יש להביא בחשבון את עברו הפלילי של המשיב שכולל הרשעה בהפרת הוראה חוקית בגין הפרת תנאי שחרור באופן שמעורר ספק באשר לאמון שניתן לתת בו לצורך שחרורו לחלופת מעצר. בהחלטתי בבש"פ 2052/14 נעתר השופט שהם לבקשה להארכת מעצרו של המשיב לאור העובדה כי שלב הראיות בתיק עתיד להסתיים ביום 20.5.2014.

תמצית טענות הצדדים

3. המבקשת – באמצעות בא כוחה, עו"ד חיים שוייצר – טוענת כי במהלך תקופת הארכת המעצר האחרונה הסתיימה פרשת התביעה ואף פרשת ההגנה והסיכומים צפויים להסתיים ביום 20.5.2014 ולמעשה התיק מצוי בישורת האחרונה והכרעת הדין צפויה להינתן בתוך תקופת ההארכה המבוקשת. מנגד, מדגישה המבקשת את מסוכנותו הרבה של המשיב כעולה כאמור מנסיבות ביצוע העבירות שבנדון, מדפוסי אישיותו והתרשמות שירות המבחן ממנו. כמו כן מדגישה המבקשת את עברו הפלילי של המשיב (הפרת הוראה חוקית), לאורו, כך נטען, לא ניתן לתת במשיב אמון לצורך שחרורו לחלופת מעצר.

4. המשיב – באמצעות בא כוחו, עו"ד אריאל אטרי – טוען כי השיקול בדבר קצב התקדמות ההליך אינו שיקול שיש בו כדי להכריע את גורלה של הבקשה. המשיב טוען כי מלבד התקדמות ההליך המשפטי, על בית המשפט לשיקול את השינוי המהותי שחל בתשתית הראיות לכאורה לאחר שנשמעה עדותה של המתלוננת. בא כוח המשיב פירט בטיעונו את טענתו בהקשר זו תוך שהפנה למראי מקום בפרוטוקול הדיון בבית המשפט המחוזי. על רקע טענתו בדבר "שינוי התמונה הראייתית מקצה לקצה", טוען המשיב כי אין ללמוד על מסוכנותו מתשתית הראיות לכאורה ששימשה את המאשימה בתחילת ההליך. המשיב מוסיף וטוען כי עבירת הפרת הוראה חוקית שנעברה לפני זמן רב אינה יכולה ללמד על היעדר יכולת לתת במשיב אמון לצורך שחרורו לחלופת מעצר.

5. בתגובה לטענתו של המשיב בדבר שינוי התמונה הראייתית, טוענת המבקשת כי המשיב מבקש כי בית משפט זה יכריע בסמוך לפני מתן הכרעת הדין בסוגיות הנוגעות לליבו של ההליך העיקרי בדבר הערכת משקלן של העדויות, ניסיון שיש לדחותו. בהקשר זה הפנתה המבקשת להחלטת השופטת א' פרוקצ'יה בבש"פ 5069/06 גואטה נ' מדינת ישראל

(19.7.2006), פסקה 5. עוד מדגישה המשיבה כי הדרך לטעון לכרסום בתשתית הראיות לכאורה היא באמצעות הגשת בקשה לעיון מחדש ולא במסגרת בקשה לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. בהקשר זה טוענת המבקשת כי טענותיו של המשיב בהקשר זה נדחו במסגרת החלטתו של השופט ר' שמיע שניתנה ביום 5.5.2014 בבקשה לעיון מחדש. המשיב לא ערר על החלטה זו ואין לאפשר לו לעשות כן בצורה עקיפה עתה.

דיון והכרעה

6. לאחר שעיינתי בנימוקי הבקשה והאזנתי להשלמת הטיעון בעל-פה מטעם הצדדים בדיון שנערך לפני, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לקבל את הבקשה כמפורט ברישא.

7. כידוע, השיקולים הרלבנטיים שעל בית המשפט לבחון בבואו לדון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים הם: התמשכות ההליכים; המסוכנות הנשקפת לציבור מהנאשם; עברו הפלילי של הנאשם וצפי התקדמות ההליכים בתיק העיקרי [ראו למשל: בש"פ 6208/12 מדינת ישראל נ' ג'עברי (26.8.2012)]. הנה כי כן, צפי התקדמות ההליכים הוא שיקול רלבנטי ומשמעותי. בנסיבות העניין יש בסיס לתקוותה של המבקשת כי הכרעת הדין תינתן במסגרת תקופת ההארכה המבוקשת נוכח העובדה כי בעוד יומיים עתידים להישמע סיכומי הצדדים.

8. באשר לטענתו של המשיב לעניין השינוי שחל בתשתית הראיות לכאורה, מקובלת עלי עמדת המבקשת כי אין זה מתפקידו של בית משפט זה במסגרת האכסניה המשפטית של סעיף 62 לחוק המעצרים, לדון בטענות הנמצאות בליבתו של ההליך העיקרי ושתחילה על הערכאה המבררת לתת עליהן את הדעת במסגרת כור ההיתוך של ההליך הפלילי. יתר על כן, צודקת המבקשת כי ככל שהמשיב מעוניין לטעון לכרסום ראייתי עליו לעשות כן בדרך של הגשת בקשה לעיון מחדש ולאחר מכן לערור על החלטה שניתנה בבקשה, אם זו אינה לשביעות רצונו של הנאשם [ראו למשל: בש"פ 825/98 מדינת ישראל נ' דחלה, פ"ד נב(1) 625, 628 (1998)]. משלא הוגש ערר על החלטת השופט שמיע בבקשה לעיון מחדש, אין מניעה כי בית משפט זה יגיע לכלל מסקנה באשר למסוכנותו של המשיב כפי שזו נלמדת מנסיבות ביצוע המעשים המיוחסים לו בכתב האישום והתייחסות שירות המבחן למבנה אישיותו של המשיב כמו גם היעדר המלצה שיקומית בעניינו.

9. הנה כי כן, משעה שאין אפשרות לבסס מסקנה בדבר שינוי ברמת המסוכנות של המשיב ולאור צפי התקדמות ההליך כאמור, אין לי אלא להיעתר לבקשה ולהורות על הארכת מעצרו של המשיב כמפורט ברישא.

ניתנה היום, י"ח באייר התשע"ד (18.5.2014).

ש ו פ ט